

Publicerad 2006-11-07 14:39 av Wendela Selander

Solnedgångens sump.

Jag fann ödslighet i solnedgångens sump
Nattens märken är nu det enda som finns kvar
En ändlös sång finnes i detta elände
Medan jag står i min sorgdräkt
Alldeles ensam står jag kvar

Stjärnorna hånar mig denna natt
Bedrövelsens skratt påpekar mig
Framtida hopp som får en final
Tungt hjärta i alltför svag kropp
Funderingar utan någon chans för ett slut

Ödet som fann mig har nu försvunnit
Och lämnat rädsla i min famn
Alla dessa känslor provocerar mig
Allt för att få spendera en natt med han

Ödslighet fanns i solnedgångens sump

För där fann man mig!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Wendela Selander med Poeter.se id #668 innehar upphovsrätten